

ΣΠΟΥΔΗ
ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ ΠΡΟΣΟΜΟΙΩΣΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
ΤΜΗΜΑΤΑ Γ΄ ΛΥΚΕΙΟΥ
ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ: 16-7-2022

ΟΜΑΔΑ ΠΡΩΤΗ

ΘΕΜΑ Α1

Να προσδιορίσετε αν το περιεχόμενο των ακόλουθων προτάσεων είναι σωστό ή όχι, γράφοντας στο τετράδιό σας τη λέξη «Σωστό» ή «Λάθος» δίπλα στον αριθμό που αντιστοιχεί στην κάθε πρόταση:

1. Στην Πελοπόννησο κυριαρχούσαν ως πάτρωνες οι μεγαλοαρματολοί.
2. Με το Προσωρινό Πολίτευμα της Επιδάουρου, ο Δημήτριος Υψηλάντης κατόρθωσε να γίνει ρυθμιστής της κατάστασης που επικρατούσε το 1822.
3. Ο δεύτερος εμφύλιος πόλεμος του 1824 τελείωσε με τη νίκη των νησιωτών.
4. Ο Χαρίλαος Τρικούπης υποστήριζε ένα κράτος κοινωνικής δικαιοσύνης με ενίσχυση της εκτελεστικής εξουσίας.
5. Στο σύνταγμα του 1864 κατοχυρώθηκε το δικαίωμα του συνέρχεσθαι και συνεταίριζεσθαι.

Μονάδες 10

ΘΕΜΑ Α2

Να δώσετε το περιεχόμενο των παρακάτω ιστορικών εννοιών:

- A) Εθνικό κόμμα (Ιωάννης Κωλέττης)
- B) Πεδινοί
- Γ) Ομάδα των Ιαπώνων

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ Β1

Να περιγράψετε την εξωτερική πολιτική του αγγλικού κόμματος.

Μονάδες 10

ΘΕΜΑ Β2

- α) Να αναφερθείτε στους λόγους ανάδειξης της «νέας γενιάς» (μονάδες 10).
- β) Να καταγράψετε τα κύρια εκσυγχρονιστικά αιτήματα της νέας γενιάς και τον βασικό εκφραστή τους (μονάδες 5).

Μονάδες 15

ΟΜΑΔΑ ΔΕΥΤΕΡΗ

ΘΕΜΑ Γ1

Με βάση τις ιστορικές σας γνώσεις και τα παραθέματα που ακολουθούν να περιγράψετε την πολιτική του Γαλλικού κόμματος ύστερα από την ψήφιση του Συντάγματος του 1844 και τη συμπεριφορά του αρχηγού του από το 1844 έως και το θάνατό του.

Μονάδες 25

ΚΕΙΜΕΝΟ Α

Η παραχώρηση Συντάγματος δε μετέβαλε την πολιτική ζωή. Η συνεργασία των τριών κομμάτων εν όψει της αλλαγής του 1843 διαλύθηκε αμέσως μετά την επιτυχία. Οι πρώτες εκλογές που ακολούθησαν κράτησαν τρεις μήνες κατά τους οποίους η Ελλάδα έγινε λεία των οπλισμένων συμμοριών του Κωλέττη, που έβαλε σ' ενέργεια όλα τα μέσα για να συντρίψει τον αντίπαλο και να εξασφαλίσει την πλειοψηφία στη Βουλή. Συνταγματικός, όταν ήταν στην αντιπολίτευση, ο Κωλέττης δείχτηκε υπερβολικά συγκεντρωτικός όταν πήρε την εξουσία κι ενθάρρυνε τις επεμβάσεις του στέμματος στην πολιτική ζωή. Η πραγματική εσωτερική πολιτική του συνίστατο στη «διάθεση των κρατικών εσόδων για λογαριασμό των φίλων του», χωρίς κανένα σοβαρό μέτρο για τη διοργάνωση και οικονομική ανάπτυξη της χώρας. Η «Μεγάλη Ιδέα» του έδινε το πρόσχημα. Η μόνη θεραπεία στις δυστυχίες της Ελλάδας, έλεγε, ήταν η εδαφική εξάπλωση του βασιλείου, ο δρόμος προς την Κωνσταντινούπολη και η κυριαρχία στην Ανατολή. Με τέτοια πολιτική ο Κωλέττης εμφανίζεται στην πολιτική ιστορία της Ελλάδας ως ο τύπος του τυχοδιώκτη πολιτικού, που εισήγαγε όσο κανείς άλλος τη διαφθορά στην άσκηση της εξουσίας. Στην πραγματικότητα το Σύνταγμα καταργήθηκε. [...]

Η δράση των οπλισμένων συμμοριών στα ελληνοτουρκικά σύνορα και η δραστηριότητα των «μυστικών εταιρειών» συνιστούν την «εθνική» πολιτική της Ελλάδας του Κωλέττη. Τα μόνα αποτελέσματα στάθηκαν τ' αντίποινα της τουρκικής κυβέρνησης κατά των Ελλήνων της Οθωμανικής αυτοκρατορίας κι η επαύξηση της αγγλικής οργής εναντίον του Όθωνα. Στην πραγματικότητα, ως το 1848, ο ανταγωνισμός ανάμεσα στην Αγγλία και στη Γαλλία, προστάτιδα του Κωλέττη, έπαιξε τον πρώτο ρόλο στην ελληνική πολιτική.

Γ. Σβορώνου, Επισκόπηση της νεοελληνικής ιστορίας, σσ. 81-84

ΚΕΙΜΕΝΟ Β

Οι αναδειχθείσες από το 1844 ως το 1862 επτά Βουλές αποτέλεσαν «προϊόν» βίας, τεχνασμάτων και νοθείας.

Χαρακτηριστικές υπήρξαν οι καταγγελίες του Μιχ. Σχινά στη Βουλή σε βάρος της γαλλόφιλης (και υποστηριζόμενης από τον Όθωνα) κυβέρνησης Κωλέττη, την επομένη της διεξαγωγής των εκλογών το 1847. [...]

Η πολιτική ολιγαρχία που κατείχε την εξουσία στην περίοδο αυτή άσκησε την πολιτική της αυτόνομα χωρίς καμιά σχεδόν εκσυγχρονιστική διάθεση. Οι μέθοδοι που ακολούθησε για να διατηρήσει την εξουσία δεν διέφεραν ουσιαστικά από τις αντίστοιχες του Όθωνα, ενώ τα πολιτικά κόμματα της εποχής είχαν μεταβληθεί σε πολιτικά «καπετανάτα».

Π. Πετρίδη, ό.π., σσ. 25-29

ΘΕΜΑ Δ1

Λαμβάνοντας υπόψη σας τα παραθέματα καθώς και το κείμενο του βιβλίου σας, να παρουσιάσετε τον ρόλο του βασιλιά στο σχηματισμό κυβερνήσεων πριν το 1875 και αμέσως μετά την ψήφιση της «αρχής της δεδηλωμένης».

Μονάδες 25

ΚΕΙΜΕΝΟ Α

Στη δεκαετία του 1870 υπήρχαν τουλάχιστον πέντε κύρια κόμματα (το καθένα συνασπισμός δυνάμεων) με αρχηγούς τους Βούλγαρη, Κουμουνδούρο, Δεληγιώργη, Ζαΐμη και Τρικούπη. Με την ορολογία της εποχής το κόμμα του Τρικούπη ήταν γνωστό ως «Πέμπτο κόμμα».

Η ύπαρξη αυτών των ομάδων και των μεμονωμένων προσωπικοτήτων που μετέβαλαν κάθε τόσο την πολιτική τους τοποθέτηση είχε ως αποτέλεσμα να επικρατεί κυβερνητική αστάθεια και να αλλάζουν συχνά οι κυβερνήσεις. Όταν έπεφτε κάποιο κυβερνητικό σχήμα, δεν έμενε στον βασιλιά άλλη λύση παρά να καλεί κάποιον από τους πολιτικούς ηγέτες (που όλοι τους ήταν ηγέτες κομμάτων μειοψηφίας) να σχηματίσει κυβερνήσεις έπειτα από διαπραγματεύσεις. Όταν ο βασιλιάς έκανε την εκλογή του, μην έχοντας κάποια σαφή ένδειξη της θέλησης του έθνους, ενεργούσε με βάση τις προσωπικές του προτιμήσεις, την ανάγκη να διατηρηθεί μια κατά τη γνώμη του λογική εξωτερική πολιτική και τις προβλέψεις του για το ποιος συνδυασμός είχε κάποια δυνατότητα επιβίωσης. Είναι βέβαια αυτονόητο ότι δεχόταν πάντα πιέσεις από τους ξένους απεσταλμένους και αυλικούς και ότι δεν έμενε ανεπηρέαστος από την όλη έντονη πολιτική ατμόσφαιρα που επικρατούσε στην Αθήνα – τις εφημερίδες, τις φήμες και τις λαϊκές διαδηλώσεις.

[D. Dakin, Η ενοποίηση της Ελλάδας, 1770-1923, σελ. 218-219]

ΚΕΙΜΕΝΟ Β

Βασιλικός λόγος στη Βουλή, 11 Αυγούστου 1875

« [...] Απαιτών ως απαραίτητον προσόν των καλουμένων (εν. βουλευτών) παρ' εμού εις την κυβέρνησιν του τόπου την δεδηλωμένην προς αυτούς εμπιστοσύνην της πλειοψηφίας των αντιπροσώπων του Έθνους, απεκδέχομαι ίνα η Βουλή καθιστά εφικτήν την ύπαρξιν του προσόντος τούτου, ου άνευ αποβαίνει αδύνατος η εναρμόνιος λειτουργία του πολιτεύματος.»

[Γρηγόριος Δαφνής: Ι.Ε.Ε., ΙΓ', σ.295]